

[Erik Holst]

teressante og positive. Jeg glæder mig over, at ministeren fandt, det var et interessant projekt.

Jeg havde sådan set glædet mig til, at denne regering skulle have mulighed for selv at fremsætte lovforslaget og på den måde bidrage til, at folk ud over hele landet kunne se, at der var andet i denne regering end blot økonomisk nedskæring. Men all right, regeringen har ikke taget denne oplagte chance for at fremsætte et lovforslag, som lå udarbejdet i ministeriet, da den nuværende minister overtog det. Derfor vil jeg gerne benytte lejligheden til at takke, fordi den nuværende minister tillod, at vi, forslagsstillerne, fik dette, synes vi, udmærkede, gennemarbejdede, gennemtyggede og velundersøgte lovforslag, for det er jo, som det er blevet sagt af flere her i dag, et område, der interesserer os alle sammen. Der er ikke nogen, der er lige gyldig over for dette forslag. Der er nogle, der er usikre, og der er nogle, der er bange for, at det kan betyde en anelse af usikkerhed over for det dige, vi alle sammen her i folketinget var med til at bevilge i 1977, og hvorom vi dengang sagde: det er helt oplagt, at det er en fælles dansk opgave at bevare sikkerheden for det sønderjyske område. Det var et udtryk for fællesskab med sønderjyderne, det, vi dengang vedtog.

Der var været en anelse usikkerhed hos nogle af ordførerne, og her vil jeg gerne tage udgangspunkt i hr. Bo Kristensens indlæg. Jeg synes på mange måder – uagtet det var et konservativt indlæg, og de konservative jo er medlemmer af regeringen – at det var et meget positivt indlæg, hr. Bo Kristensen kom med, fordi han brugte de principper, vi har gældende her i folketinget under første behandling af lovforslag. Hr. Bo Kristensen sagde nemlig: vi må under udvalgsarbejdet have afklaret enkelte detaljer i forslaget, der er enkelte spørgsmål, som jeg gerne vil stille og så have svar på, bl.a. et spørgsmål om lugtgener; vi har set oppe ved Limfjorden, at der har været lugtgener, når der har været meget lavvandede områder. Når disse ting er afklaret, vil det konservative folkeparti tage endelig stilling.

Men jeg forstår, at det dækker ikke helt hr. Burgdorf. Nu er der jo mulighed for, at hr. Burgdorf kan gå ind i udvalget på en andens plads og dér stille alle disse detaljspørgsmål. Jeg tænker, hr. Burgdorf har væ-

ret medlem af folketinget i så mange år, at han ved, at under første behandling taler vi om de principielle ting, men jeg vil da godt sige, når jeg bliver spurgt direkte, hvor pumpestationen skal stå, og hvor stort røret skal være, at vi havde såmænd regnet med at tage vandet ind ca. en halv kilometer ude. Hvis hr. Burgdorf vil foreslå $\frac{3}{4}$ km, så lad os gennemgå det i udvalget, men lad os ikke ved første behandling, hr. Burgdorf, give os i lag med nogle detaljer, som hverken hr. Burgdorf eller jeg kan finde nogen særlig saglig begrundelse for i debatten her i dag.

Så har ministeren rejst et spørgsmål, som jeg absolut synes bør kunne rejses her. Nu er det ikke således, at vi lovgiver i bemærkningerne, men all right, det må være rigtigt, at man tager dette spørgsmål frem. Ministeren siger meget enkelt, at på side 6 står der – jeg citerer:

»Tærsklen ved dagligt reservoir og stormflodsreservoir skal kunne hæves, hvis det ud fra en biologisk vurdering skønnes hensigtsmæssigt.«

Jeg kan godt berolige ministeren og også andre i folketinget med, at der er ingen af forslagsstillerne, der havde tænkt sig, at der på noget som helst område skulle være en svækkelse i sikkerheden, eller at sikkerheden skulle nedsættes til fordel for biologiske arrangementer, selvfølgelig ikke. Det, der har været gjort, er, at man har set på området, man har talt fuglene dernede, og så kan vi da godt diskutere i udvalget, om de er talt rigtigt på de rigtige tidspunkter, som hr. Steffensen var inde på. Vi kan diskutere, om tilbagegangen i fugleantallet er så stor, som man siger, eller den er lidt mindre, og om fuglene er søgt et andet sted hen. Lad os bare få det undersøgt, og lad os få de ornitologer og biologer, der må formodes trods alt at vide noget sagligt og fagligt om disse spørgsmål, til at fremlægge deres viden for udvalget, der jo i sidste instans formodentlig sammen med folketinget skal tage den endelige beslutning. Lad os få dem til at fremlægge deres begrundelser for den vurdering, de har foretaget, og som vi har bygget forslaget op på i miljøministeriet.

Jeg vil gerne sige, at det var faktisk den socialdemokratiske ordfører, der i meget enkle synspunkter sagde, at det, der må være forudsætningen for, at folketingets flertal – jeg forstår, at der er et flertal for dette lov-